

לשקר אין רגלים / ג. אבלס

במדינה רחוקה מעבר לים חי מלך חשוב וטוב, שכל נתיניו הכירוהו ואהבוהו. המלך היה זקן בא בימים, והיה מטרד מי ימלך תחתיו. מה עשה? החליט לבחר מבין נתיניו אנשים אהובים, שלפי ראות עיניו, ראויים למלוכה, ומתוכם יבחר את המלך המועד שיירש את פסא מלכותו. 5

הזמין המלך עשרה אנשים ונתן לכל אחד מהם זרע של פרח יפה וריחני. בקש מכל אחד לשתל את הזרע בעצו ולחזר אליו עם עצו פעבר כחדש ימים.

"מי שיהיה לו הפרח היפה ביותר ימלך תחתיו!" הכריז המלך. התפרזו כלם לבתיהם והחלו במלאכת הטפוח וההשקיה. 10

דבר אחד קט לא ידעו: המלך נתן להם זרעים רקובים שלא יצמחו כלל. רצה המלך לבחון את ישרם ואת הגינותם של האנשים, ולראות אם ימיר מישהו את הזרע שנתן לו, באחר.

פעבר חדש שבו תשעה אנשים מחזיקים, שעצו פרחים בידיהם, וכך אחד מתגאה, כי השתיל שלו הוא היפה ביותר. 15

ורק אחד עמד לו שם בצד מביש ונבז. עצו היה ריק מכל ושומם. מיד נשא המלך עיניו, הביט חליפות בעציץ ובאיש. והאיש הנבז פתח את פיו וכה אמר: "רק לי לא גדל מאומה. איני יודע מדוע, את כל נשמתתי השקעתי בזרע שנתן לי, אך ללא תוצאות." חיד המלך חיוך רחב וענה: 20

"בד אבחר למלך!" כלם פצרו את פיהם בתדהמה, ואזי הסביר המלך: "מלכדת טמנתי לכם, זרעים שאינם ראויים כלל להצמיח. כלכם לא ישרים, רציתי לראות מי זה שיהא אמיץ דיו להודות שבעצו לא גדל דבר. אתם לא עמדתם בפתוי והחלפתם את הזרעים. בושו והכלמו! מהיום תלמדו שני כללים חשובים: האחד, משקר לא מרויחים דבר. 25 והשני, לשקר אין רגלים וקל מאוד לתפסו. האיש הישר והאמיץ שלפניכם ימלך תחתיו אחרי מותי!"

חפו פני האנשים ונסוגו נכלמים לבתיהם.